

МАГІЯ РІДНОГО СЛОВА

Про написання 25 ювілейного радіодиктанту національної єдності
в Національній науковій медичній бібліотеці України

Поки жива мова в устах народу, до того часу живий і народ.

Костянтин Ушинський (основоположник вітчизняної педагогіки)

День 25 жовтня 2024 року об'єднав українців, які зібралися в багатьох куточках світу для написання Всеукраїнського радіодиктанту національної єдності. Ця подія визначна для знавців і поціновувачів рідної мови. Вони пишуть диктант на різних локаціях: вдома й на роботі, у вишах і школах, в бібліотеках і кав'ярнях, а в останні роки в укриттях і на передовій.

Радіодиктант національної єдності цього року – свята 100-річному ювілею українського радіо і має символічну назву «Магія голосу». Українське слово дійсно має незабгненну магію, і той, хто ним володіє, – має справжній духовний скарб.

Написання радіодиктанту в Національній науковій медичній бібліотеці України стало доброю традицією, і щороку коло учасників розширюється. Цього разу до бібліотекарів приєдналися й читачі, підкресливши, що ця важлива подія гуртує український народ.

Диктант був особливим, адже текст читав український поет-воїн Павло Вишебаба. Він вважає, що національна єдність є запорукою сильної держави і тому варто долучатися до спільного написання радіодиктанту національної єдності.

Текст до ювілейного радіодиктанту написала відома українська письменниця, поетеса, публіцистка, лауреатка Шевченківської премії 2019 року Оксана Забужко. У своїх творах вона висвітлює важливі теми національної ідентичності й історичної пам'яті. Її твори перекладено двадцятьма мовами світу. Літераторка стала однією з перших, хто розкрив очі на історичні витоки російсько-української війни. Її книгу 2022 року «Найдовша подорож» перекладено польською, італійською, німецькою, норвезькою і шведською мовами.

Світлину учасників радіодиктанту зроблено біля створеної бібліотекарями фотозони, на якій розміщено слова-заклик: «Мово рідна, слово рідне, несучи тебе як воїн знамено!» і вишитий портрет невмирущого пророка Тараса Шевченка. Це надзвичайно зворушливо!

Любов до рідного слова об'єднує нас ще дужче, несе заряд позитивних емоцій.

А скільки присвят українській мові залишили видатні діячі культури – особистості, які становлять окрасу нації!

Видатний український письменник, драматург, громадський діяч Панас Мирний вважав: «Найбільше й найдорожче добро кожного народу – це його мова, та жива схованка людського духу, його багата скарбниця,

в яку народ складає і своє давнє життя і свої сподівання, розум, досвід, почування».

Геніальний український класик – видатний поет, прозаїк, публіцист, перекладач-поліглот Іван Франко вважав: «Мова – коштовний скарб народу».

Визначний історик, поет, громадський діяч Іван Огієнко (митрополит Іларіон) казав: «Мова – то серце народу: гине мова – гине народ».

Відомий український педагог, письменник, публіцист і поет Василь Сухомлинський залишив нащадкам слова, що стали крилатими: «Мова – духовне багатство народу».

Особливо пронизливо звучать поетичні рядки нашої сучасниці, неперевершеної української поетеси і письменниці Ліни Костенко про нашу рідну мову:

Слова росли із ґрунту, мов жита.

Добірним зерном колосилась мова.

Вона як хліб. Вона свята.

І кров'ю предків тяжко пурпурова.

Пам'ятаймо: нині українська мова в наших устах теж наша зброя! Шануймося й плекаймо рідне слово!

**Головна бібліотекарка
відділу науково-методичної роботи**

Олена Кірішева

Фото Світлани Кирії